

آشنایی با روش های چاپ

این مقاله هدف آشنا شدن خواننده با شیوه های مختلف چاپ را دنبال می کند. نگارنده بر این باور است که هرچه خواننده بیشتر با شیوه های چاپ، تکنیک و ابزارهای آن در ارتباط باشد، بهتر می تواند خواسته و منظور خود را به چاپ خانه ها منتقل کند و در نتیجه سرویس بهتری دریافت می نماید.

فلکسوگرافی، پوشش سیال و لمینیت، از جمله روش هایی هستند که در این مقاله به آن ها خواهیم پرداخت و آن ها را بررسی خواهیم کرد.

۱. فلکسوگرافی خطی

این شیوه را شاید بتوان نخستین و ساده ترین تکنیک چاپ مقوای موج دار دانست. فلکسوگرافی خطی به کارخانه و کاربر این امکان را می دهد تا اطلاعات مربوط به بسته بندی، کارخانه ی سازنده، تامین کننده و هر آن چه که لازم است را با هزینه ای پایین تر (نسبت به دیگر روش ها)، انجام دهند. از دیگر مزیت های این روش می توانیم به چاپ تصویر های گرافیکی ساده با استفاده از ۱ تا ۳ رنگ و با هزینه ای پایین، یاد کرد.

۲. فلکسوگرافی پیشرفته

همان گونه که از نامش مشخص است، بیشتر برای چاپ تصویر های گرافیکی با کیفیتی بالا و در ترکیبی ۴ رنگی به کار می رود. چاپ با کیفیت تصویر، استفاده از تعداد رنگ بیشتر، و تصویر جذاب تر، از مزیت های این روش هستند که البته بر قیمت تمام شده اثر گذار خواهند بود و همین سبب شده تا بهای تمام شده در این شیوه نسبت به شیوه ی قبل بیشتر باشد.

این روش به مورد پیشین نزدیک است. در این روش مشتری کلیشه هایی از پیش چاپ شده را تهیه می کند و از آن برای چاپ بر روی مقوا بهره می برد. تیراژ چاپ در این روش بسیار بالا است و اگر در حجم انبوه چاپ شود، مقرون به صرفه است. از این روش بیش تر در کالا های غذایی و آشامیدنی استفاده می شود.

۴. پوشش سیال

این تکنیک از دو شیوه ی یاد شده پر کاربرد تر و مهم تر و از چاپ ۱۰۰ درصدی رنگ، پشتیبانی می کند. به سبب پشتیبانی خوب از رنگ ها، این شیوه بیشتر برای بسته بندی کالا های قابل عرضه در ویتترین فروشگاه و فروشگاه های خرده فروشی به کار می رود. از مزیت های این روش می توان به امکان استفاده از صفحه های چاپ دست دوم و استفاده شده اشاره کرد که سبب می شود تا مشتری هزینه ی کلیشه نپردازد.

۵. لیبل لمینیت

همان گونه که از نامش پیداست، در این مورد چاپ به شیوه ی برچسب زدن انجام می گیرد. به این صورت که صفحه های چاپ شده و لیبلی به سطح مقوای موج دار چسبانده می شوند. لازم به یاد آوری است که بیشترین اندازه ی لیبل در این روش، ۲۸ در ۴۰ می باشد. افزون بر این، روش یاد شده به سبب امکان چاپ رنگ های با کیفیت و براق، به گزینه ای غیر قابل چشم پوشی برای چاپ در تیراژ های پایین و متوسط تبدیل شده است. ظاهر شفاف و با کیفیت سطح جعبه، از دیگر مزیت های این روش هستند. هم چنین لیبل های چاپی می توانند تمام جعبه را پوشش دهند و با دیگر روش ها و متد های فلکسوگرافی ترکیب شوند.

۶. لیتو لمینیت

مشابه با روش لیبل لمینیت است، با این تفاوت که تیراژ آن بیشتر است و می توان ۱۰ تا ۲۰ هزار نسخه چاپ کرد. بر خلاف روش لیبل لمینیت که در آن سطح چاپ بر روی بسته بندی قرار می گیرد، در این روش سطح چاپ بخشی از بسته بندی است.

۷. چاپ اسکرین

از دیگر روش های چاپ تصویر با کیفیت بر سطح بیرونی بسته بندی و جعبه ی کالا است. این روش نسبت به لمینیت لیبل محدودیت کم تری برای ابعاد چاپ دارد و تنها می توان ۴ رنگ را در آن چاپ کرد.

به باور نگارنده، هرچه مخاطب با شیوه های چاپ آشنا باشد، بهتر می تواند خواسته و دغدغه ی خود را به چاپ خانه و طراح منتقل کند. نگارنده امیدوار است که این مقاله توانسته باشد شما را با تکنیک های مختلف چاپ و مزیت و کاربرد هر یک آشنا کند.

